

МАЗУРИК Р. В.,
доктор юридичних наук

УДК 342.9 (477)
DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2022.1.22>

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ ЕЛЕКТРОННОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У науковій публікації досліджуються актуальні питання практичної реалізації концепції електронного кримінального провадження у діяльності органів прокуратури у контексті необхідності належного адміністративно-правового забезпечення цифровізації кримінального процесу. Визначається роль інноваційних технологій автоматизації й інформатизації публічного управління у процесі удосконалення реалізації функцій прокуратури України.

Аналізуються проблемні питання адміністративно-правового забезпечення впровадження концепції електронного кримінального провадження у діяльності органів прокуратури України. Зазначається, що повний перехід на електронний документообіг, реалізація концепції електронного кримінального провадження та загальна цифровізація діяльності органів прокуратури сприятимуть удосконаленню та підвищенню ефективності реалізації передбачених Конституцією України функцій прокуратури.

Вказується на необхідність повного технічного переоснащення органів прокуратури України з метою забезпечення ефективної роботи інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування, систем електронного документообігу між структурними підрозділами органів прокуратури й іншими органами публічної адміністрації.

Формулюється висновок про ключову роль спільного наказу Генерального прокурора, Державної судової адміністрації України та Міністерства внутрішніх справ України про затвердження положення про інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування у процесі адміністративно-правового забезпечення впровадження концепції електронного кримінального провадження у діяльність органів прокуратури України. Зазначається про необхідність відмови від дублювання електронних процесуальних документів на паперових носіях, за винятком випадків, прямо передбачених процесуальним законодавством. З цією метою пропонується внести зміни до чинного Кримінального процесуального кодексу України щодо встановлення виключного переліку випадків, коли електронний процесуальний документ повинен бути роздрукований і приєднаний до паперового кримінального провадження.

***Ключові слова:** прокуратура, електронне кримінальне провадження, інформаційні технології, електронний суд, автоматизація, цифровізація, функції, документообіг, адміністративно-правове забезпечення, накази.*

Mazuryk R. V. Current issues of the implementation of the concept of e-criminal proceedings in the activities of the prosecutor's office: administrative law aspect

The scientific publication devoted to the topical issues of practical implementation of the concept of electronic criminal proceedings in the activities of the prosecutor's

office in the context of the need for proper administrative and legal support for the digitization of the criminal process.

The role of innovative technologies of automation and informatization of public administration in the process of improving the implementation of the functions of the Prosecutor's Office of Ukraine is determined. Problematic issues of administrative and legal support for the implementation of the concept of electronic criminal proceedings in the activities of the Prosecutor's Office of Ukraine are analyzed.

It is noted that the full transition to electronic document management, the implementation of the concept of electronic criminal proceedings and the general digitalization of the prosecutor's office will help improve and enhance the effectiveness of the Constitution of Ukraine. The need for complete technical re-equipment of the Prosecutor's Office of Ukraine in order to ensure the effective operation of the information and telecommunication system of pre-trial investigation, electronic document management systems between structural units of the Prosecutor's Office and other public administration bodies.

The conclusion on the key role of the joint order of the Prosecutor General, the State Judicial Administration of Ukraine and the Ministry of Internal Affairs of Ukraine on approval of the provision on information and telecommunication system of pre-trial investigation in the process of administrative and legal implementation of the concept of electronic criminal proceedings.

It is noted that it is necessary to refrain from duplicating electronic procedural documents on paper, except in cases expressly provided by procedural law. To this end, it is proposed to amend the current Criminal Procedure Code of Ukraine to establish an exclusive list of cases where the electronic procedural document must be printed and attached to the paper criminal proceedings.

Key words: *prosecutor's office, electronic criminal proceedings, information technologies, electronic court, automation, digitalization, functions, document circulation, administrative and legal support, orders.*

Вступ. Питання впровадження концепції електронного кримінального провадження у практичну діяльність органів системи кримінальної юстиції не втрачає своєї актуальності з моменту створення Єдиного реєстру досудових розслідувань, коли було започатковано електронно-паперову систему досудового розслідування. Поступова цифровізація всіх форм діяльності органів публічної адміністрації є необхідною умовою створення ефективного механізму держави та правового регулювання суспільних відносин, спрямованого на захист прав і свобод людини та загальних інтересів суспільства і держави. Паперовий документо-обіг сповільнює процеси обміну й обробки інформації, створює додаткове навантаження на співробітників органів публічної адміністрації та зумовлює додаткові суттєві витрати на матеріально-технічне забезпечення їх діяльності (закупку паперу, витратних матеріалів для принтерів і копіювальних апаратів, витрати на поштові відправлення та кур'єрські послуги тощо). Крім того, на сучасному етапі розвитку інформаційних технологій паперові носії інформації часто-густо просто дублюють їх електронні варіанти, створюючи подвійні системи обліку та контролю службової інформації, що особливо проявляється у системі органів кримінальної юстиції. Зокрема, більшість процесуальних рішень прокурора та слідчого приймається у рамках ЄРДР та обов'язково дублюється на паперових носіях, які підшиваються до матеріалів кримінального провадження, паперові протоколи слідчих дій дублюють відповідні носії аудіо- та відеоінформації, причому на створення перших витрачається більша частина робочого часу слідчого та процесуального керівника. Це ж стосується і багатьох довідкових даних із офіційних інформаційних реєстрів даних (інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Публічної кадастрової карти України, Єдиного державного реєстру юридичних осіб-підприємців і громадських формувань тощо).

Таким чином актуальність дослідження питання реалізації концепції електронного кримінального провадження у діяльності органів прокуратури у контексті його адміністративно-правового забезпечення не викликає сумнівів. Крім того, пошук оптимальних моделей адміністративно-правового забезпечення впровадження системи електронного кримінального провадження у діяльність органів прокуратури та інших органів системи кримінальної юстиції має як теоретичне, так і практичне значення, адже від якісного наукового обґрунтування залежить якість нормативного матеріалу, узгоджений зміст майбутніх відомчих наказів із вищевказаних питань.

Методологія дослідження спирається на органічне поєднання філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних методів дослідження, серед яких ключову роль відіграють закони філософського методу діалектики (єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні), а також прийом «заперечення заперечення». Серед загальнонаукових методів дослідження застосовуються прийоми логічного методу (аналіз, синтез, дедукцію та індукцію), системний і структурно-функціональний методи, прийоми соціологічного методу тощо. Зі спеціально-юридичних методів дослідження використовуються методи юридичної логіки та юридичної статистики, методологія порівняльного правознавства, метод юридичної догматики (як різновид аксіоматичного методу) та метод юридичного моделювання.

Питання адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів досліджуються у роботах фахівців у сфері адміністративного права, серед яких праці О. Бандурки, В. Бевзенка, М. Віхляєва, Н. Губерської, С. Гусарова, О. Іщука, Р. Каложного, Т. Коломоєць, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, С. Кулинич, В. Курила, Д. Лук'янця, Д. Лученка, П. Лютікова, Р. Мельника, О. Миколенка, Н. Нижник, Д. Приймаченка, Ю. Севрука, С. Стеценка, В. Сухоноса, М. Тищенко, Н. Холодницького, А. Школика та інших вчених-адміністративістів.

Із останніх досліджень адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності органів прокуратури слід відзначити роботи В. Карпунцова «Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект» [1], П. Шаганенко «Адміністративно-правове регулювання організаційного забезпечення діяльності органів прокуратури» [2], С. Циганка «Поняття і зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури України» [3].

З метою дослідження питання використання цифрових технологій у діяльності органів публічної адміністрації використано монографію «Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід» [4], а також публікацію «Використання інформаційних технологій в публічному адмініструванні: досвід України та європейські орієнтири» [5].

Проте актуальним питанням реалізації концепції електронного кримінального провадження у діяльності органів прокуратури приділена недостатня увага науковців, що актуалізує проведення нашого дослідження.

Постановка завдання. Метою наукової публікації є дослідження актуальних питань практичної реалізації концепції електронного кримінального провадження у діяльності органів прокуратури та інших органів системи кримінальної юстиції України.

Результати дослідження. Розвиток сучасних інформаційних технологій дозволяє значно удосконалити процедурні аспекти кримінального процесу, а саме, процеси обміну та зберігання інформації, використання шаблонів процесуальних документів, що значно полегшує роботу прокурорів і слідчих, проте у національній юридичній практиці електронний документообіг у рамках кримінального процесу дублюється відповідним паперовим документообігом, що призводить до значних витрат як робочого часу, так і матеріально-технічних ресурсів. Водночас сучасні системи багатоступеневого захисту інформації та хмарні технології дозволяють суб'єктам владних повноважень бути впевненими у збереженні та захищеності інформаційних ресурсів, конфіденційних даних і можливості їх відновлення у разі випадкового чи умисного знищення.

Таким чином, у національному правовому просторі виникли передумови та достатні підстави для впровадження концепції електронного кримінального провадження у реальну діяльність органів прокуратури та слідчих підрозділів органів Національної поліції України, а також поступової відмови від паперового документообігу у кримінальному процесі.

Електронне кримінальне провадження – це кримінальне провадження, яке здійснюється за допомогою інформаційно-аналітичної системи, котра оцифровує паперову процесуальну документацію та дозволяє оперативно обмінюватись файлами у межах кримінального провадження.

Тобто основою електронного кримінального провадження є інформаційно-аналітична система, яка є по суті програмною оболонкою з базою даних, доступ до використання якої мають лише уповноважені суб'єкти владних повноважень, права й обов'язки котрих регламентовані Кримінальним процесуальним кодексом України. База даних інформаційно-аналітичної системи кримінального провадження та її програмна оболонка повинні зберігатися на декількох альтернативних і захищених серверах із технологією «блокчейн» (blockchain) із криптографічним захистом інформації, що унеможливить знищення інформації, випадкове або умисне.

Правовими засадами впровадження електронного кримінального провадження у діяльність органів прокуратури є концептуальні та нормативні документи (закони та підзаконні (відомчі) нормативно-правові акти адміністративного характеру).

Концептуальним документом, який належить до адміністративно-правових засад організації та діяльності прокуратури в Україні, є Стратегія розвитку прокуратури на 2021–2023 рр., затверджена Наказом Генерального прокурора від 16 жовтня 2020 р. № 489 [6].

До актуальних напрямів удосконалення методів і заходів забезпечення високого рівня якості реалізації конституційних функцій прокуратури у Стратегії розвитку прокуратури на 2021–2023 рр. віднесено:

- використання новітніх технологій з метою оптимізації системи документообігу, поступової мінімізації паперового документообігу (інтеграція інформаційних електронних систем, впроваджених у роботу органів прокуратури, у єдину систему; розроблення та впровадження системи електронного управління кримінальним провадженням; автоматизація обміну даними з іншими системами та базами даних; поетапна інтеграція системи електронного управління кримінальним провадженням у роботу всіх органів досудового розслідування та суду в усіх регіонах України);

- впровадження системи автоматизованого розподілу кримінальних проваджень серед прокурорів із урахуванням встановлених чітких об'єктивних критеріїв (включно із критерієм спеціалізації) у поєднанні з гарантіями захисту від можливого зловживання;

- удосконалення структури та внутрішнього адміністрування прокуратури, раціональний розподіл кадрів і ресурсів відповідно до конституційних функцій прокуратури. Оптимізація чисельності та збалансування співвідношення прокурорів і державних службовців, удосконалення розподілу кримінальних проваджень і робочих процесів [6].

Таким чином, Стратегія розвитку прокуратури на 2021–2023 роки передбачає мінімізацію паперового документообігу у діяльності органів прокуратури та впровадження системи електронного управління кримінальним провадженням, що відповідає вимогам часу та потребує правової деталізації на рівні адміністративно-правових актів, а також практичної реалізації останніх у вказані часові рамки.

О. Колотило, досліджуючи правове регулювання електронного кримінального провадження, зазначає, що останнім часом дедалі більше актуалізується питання, пов'язане із запровадженням в Україні системи електронного кримінального провадження: історично так склалося, що папір є основним носієм інформації у кримінальних провадженнях. Слідчі та процесуальні дії, рішення слідчого, прокурора, слідчого судді й суду відображаються у письмових процесуальних документах. Складність і багатоепізодність розслідуваних злочинів, численні експертизи, велика кількість підозрюваних (обвинувачених), потерпілих і свідків неминуче призводить до появи кримінальних проваджень, що налічують сотні,

тисячі томів. Сьогодні кримінальне провадження перевантажене, на нього витрачаються величезні фінансові, людські та часові ресурси, а слідчі, прокурори та судді втрачають час на паперову тяганину [7].

Крім того, О. Колотило справедливо зазначає, що у зв'язку із запровадженням електронного кримінального провадження необхідно врегулювати у кримінальному процесуальному законодавстві низку особливостей його здійснення. Наприклад, одним із основних процесуальних документів, який складається у процесі досудового розслідування, є протокол, котрий підписують всі учасники, які брали участь у проведенні процесуальної дії. Очевидно, що у разі складання вказаного документа в електронній формі з'являється потреба врегулювання питання про порядок підписання протоколу іншими учасниками (понятими, спеціалістами, захисниками, законними представниками тощо). Водночас у разі складання такого протоколу в паперовій формі необхідно визначити порядок і юридичні наслідки його переведення в електронну форму (так само, як і інших паперових документів) [7].

Вказані питання необхідно врегулювати шляхом внесення відповідних змін до Кримінального процесуального кодексу України.

Окрему увагу О. Колотило звертає на необхідність чіткого визначення порядку взаємодії між учасниками кримінального провадження у разі здійснення кримінального провадження в електронній формі, зокрема між сторонами захисту й обвинувачення (здійснення виклику, вручення документів, ознайомлення з матеріалами тощо). Наприклад, Кримінально-процесуальний кодекс Естонії визначає широкий спектр процесуальних інструментів і процедур, що становлять електронний сегмент кримінального провадження, у тому числі електронну комунікацію між суб'єктами кримінального провадження. Електронно-цифрові скарги та інші документи у кримінальному провадженні, якщо КПК Естонії не встановлено інше, передаються безпосередньо через систему електронної справи. Очевидно, що з огляду на запровадження електронної форми кримінального провадження необхідно також доповнити ст. 3 КПК України відповідними визначеннями, зокрема електронного документа (електронного процесуального документа) [7].

Важливий внесок у розвиток концепції електронного кримінального провадження зробив А. Столітній.

Враховуючи потребу удосконалення чинної моделі фіксації даних в електронній системі досудового розслідування, що надає можливість автоматизації обробки й аналізу даних, А. Столітнім розроблено технічний твір «Інформаційно-аналітична система обробки заздалегідь згенерованих баз Єдиного реєстру досудових розслідувань за допомогою готових наборів Excel (з ілюстраціями)», що передбачає можливість шляхом обробки попередньо сформованих і збережених баз даних Реєстру генерувати дані за більш ніж 30 видами порушень кримінального процесуального законодавства та по суті є елементом електронного процесуального контролю. А. Столітній запропонував інтегрувати вказану систему до ЄРДР шляхом перенесення її логічних виражень і форм до розділу «Аналітика та статистика», що дозволяє частково автоматизувати процесуальну діяльність уповноважених суб'єктів щодо своєчасного виявлення й усунення порушень процесуальної процедури, допущеної під час досудового розслідування [8, с. 29].

На його думку, у межах чинної моделі фіксації даних в електронній системі (заповнення цифрових контурів, електронні каталоги альтернативного вибору даних, система відміток) наявні передумови електронного процесуального контролю, оскільки за допомогою інструментів аналітики ЄРДР суб'єкти процесуального контролю мають можливість оперативно виявляти випадки процесуальних порушень під час закінчення досудового розслідування. За допомогою ЄРДР можна відстежувати закриті кримінальні провадження, а за допомогою розробленого ним технічного твору – звужувати пошук рішень, які потребують перевірки та процесуального реагування, оскільки, наприклад, серед 532 277 закритих кримінальних проваджень було визначено 662 (0,12%), у яких потенційно наявні порушення процесуальної процедури, що вдосконалює процесуальну діяльність прокурора на вказаному етапі [8, с. 29–30].

Варто погодитись із думкою А. Столітнього, який зазначає, що ЄРДР забезпечує розподіл ролей між суб'єктами сторони обвинувачення, процесуально й технологічно утворюючи їх електронний процесуальний діалог. Враховуючи електронну природу ключових процесуальних рішень у провадженні та структуру і технологічні ресурси ЄРДР, вся процесуальна взаємодія між спеціалізованими суб'єктами сторони обвинувачення вже сьогодні може бути трансформована з паперово-електронного у виключно електронний формат, із запровадженням електронних процесуальних процедур у єдиному спеціалізованому електронному правореалізаційному середовищі – ЄРДР [8, с. 30].

15 грудня 2021 р. введено в дію прийнятий 01 червня 2021 р. Закон України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо запровадження інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування» [9].

Вказаним законом внесено зміни до Кримінального процесуального кодексу України, зокрема КПК України доповнено ст. 106-1 такого змісту: «Інформаційно-телекомунікаційна система досудового розслідування – це система, яка забезпечує створення, збирання, зберігання, пошук, оброблення і передачу матеріалів та інформації (відомостей) у кримінальному провадженні. Порядок функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування визначається положенням, яке затверджується спільно Офісом Генерального прокурора, органом, у складі якого функціонує орган досудового розслідування, а також органом, що затверджує положення про систему, яка функціонує у суді відповідно до ст. 35 цього Кодексу. Інформаційно-телекомунікаційна система досудового розслідування взаємодіє з Єдиним реєстром досудових розслідувань та системою, яка функціонує в суді відповідно до статті 35 цього Кодексу, а також може взаємодіяти з іншими інформаційними, інформаційно-телекомунікаційними системами у випадках, передбачених законом» [9].

Крім того, передбачено, що «слідчий, дізнавач, прокурор, слідчий суддя, суд, а також захисник (за його згодою) використовують, а інші учасники кримінального провадження можуть використовувати інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування під час реалізації своїх повноважень, прав та інтересів, передбачених цим Кодексом, за умов та в порядку, що визначені положенням про таку систему. У разі використання зазначеної у цій статті системи дослідження матеріалів досудового розслідування, наявних у такій системі, може здійснюватися з використанням доступу до них через цю систему.

Матеріали досудового розслідування, що містяться в інформаційно-телекомунікаційній системі досудового розслідування, передаються, їх копії чи примірники надаються в електронній формі, а за рішенням слідчого, дізнавача, прокурора, слідчого судді, суду, які їх передають чи надають, – у паперовій формі» [9].

Ключовими є положення вказаного закону про те, що «документи, підписані, погоджені в інформаційно-телекомунікаційній системі досудового розслідування з використанням кваліфікованого електронного підпису, їх примірники в електронній та паперовій формах визнаються оригіналами документів; обіг електронних документів у кримінальному провадженні в частині, не врегульованій цим Кодексом, регулюється іншими законами щодо електронних документів та електронного документообігу; Інформаційно-телекомунікаційна система досудового розслідування підлягає захисту із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтверженою відповідністю; несанкціоноване втручання у роботу інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування тягне за собою відповідальність, передбачену законом» [9].

Крім того, ст. 221 КПК України доповнено частиною третьою такого змісту: «ознайомлення з матеріалами досудового розслідування, що містяться в інформаційно-телекомунікаційній системі досудового розслідування, здійснюється шляхом надання доступу до них або надання електронних копій чи примірників таких матеріалів». Ч. 3 ст. 290 КПК України доповнено абзацом другим такого змісту: «Відкриття матеріалів досудового розслідування, що містяться в інформаційно-телекомунікаційній системі досудового розслідування, здійснюється шляхом надання доступу до них або надання електронних копій таких матеріалів, засвідчених в установленому порядку» [9].

Таким чином, Верховною Радою України створено правові засади впровадження концепції електронного кримінального провадження у реальну юридичну практику, причому передбачено, що порядок функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування повинен визначатися положенням, яке затверджується спільно Офісом Генерального прокурора, органом, у складі якого функціонує орган досудового розслідування, а також органом, що затверджує положення про систему, яка функціонує у суді.

Важливим є доповнення Розділу XI «Перехідні положення» КПК України п. 20-6 такого змісту: «У разі відсутності інтеграції системи, яка функціонує у суді відповідно до ст. 35 цього Кодексу, з інформаційно-телекомунікаційною системою досудового розслідування слідчий, дізнавач, прокурор подає до суду матеріали в паперовій формі та в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису» [9].

Крім того, вищезазначений закон зобов'язує Офіс Генерального прокурора, орган, у складі якого функціонує орган досудового розслідування, а також орган, що затверджує положення про систему, яка функціонує у суді, забезпечити у шестимісячний строк із дня набрання чинності цим Законом розроблення та затвердження положення про інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування.

Слід відзначити, що Вища рада правосуддя 17 серпня 2021 р. відповідно до вимог законодавства затвердила Положення про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи. До початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи законодавством передбачено створення та функціонування окремих підсистем (модулів) цієї інформаційно-телекомунікаційної системи (ІТС), тобто поетапне введення в дію усієї ІТС, яка буде забезпечувати діяльність судової влади. Прийняте Положення визначає застосовні терміни і поняття. Передбачено порядок функціонування у судах та в органах правосуддя окремих підсистем (модулів) ЄСІТС. Такими підсистемами є «Електронний кабінет», «Електронний суд», а також функціонування відеоконференцзв'язку як окремої підсистеми. Визначено порядок вчинення процесуальних дій в електронній формі з використанням вказаних підсистем ЄСІТС. Урегульовано особливості використання у судах та органах правосуддя програмного забезпечення у перехідний період до початку функціонування ЄСІТС у повному її складі підсистем або ж модулів.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє віднести до актуальних питань реалізації концепції електронного кримінального провадження у діяльності органів прокуратури такі: необхідність детальної правової регламентації на рівні наказів Генерального прокурора всіх складників електронного кримінального процесу; потребу повного технічного переоснащення окружних та обласних прокуратур з метою забезпечення ефективного функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування; запровадження спеціальних тренінгових програм для підвищення кваліфікації прокурорів у Тренінговому центрі прокурорів України з питань використання інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування у практичній діяльності.

Ключову роль у процесі адміністративно-правового забезпечення впровадження концепції електронного кримінального провадження у діяльність органів прокуратури України відіграє спільний наказ Генерального прокурора, Державної судової адміністрації України та Міністерства внутрішніх справ України про затвердження положення про інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування.

Умовою ефективного та раціонального функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування є відмова від дублювання електронних процесуальних документів на паперових носіях, за винятком випадків, прямо передбачених процесуальним законодавством. Із цією метою необхідно внести зміни до чинного Кримінального процесуального кодексу України щодо встановлення виключного переліку випадків, коли електронний процесуальний документ повинен бути роздрукований і приєднаний до паперового кримінального провадження.

Перспективність подальшого дослідження цієї тематики зумовлена необхідністю аналізу позитивного зарубіжного досвіду адміністративно-правового регулювання функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування і визначення можливості та доцільності його запозичення з метою імплементації у національне законодавство та юридичну практику.

Список використаних джерел:

1. Карпунцов В.В. Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.07. Державний науково-дослідний інститут Міністерства внутрішніх справ України. Київ, 2018. 36 с.
2. Шаганенко П. Адміністративно-правове регулювання організаційного забезпечення діяльності органів прокуратури. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2015. № 5/1. С. 138–143.
3. Циганок С. Поняття і зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури України. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 11. С. 135–139.
4. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід : монографія / за заг. ред. С. Чернова, В. Воронкової, В. Банаха, О. Сосніна, П. Жукаускаса, Й. Ввайнхардт, Р. Андрюкайтене. Запорізька держ. інж. акад. Запоріжжя : ЗДІА. 2016. 606 с.
5. Голобородько Т.В., Дубіна О.Д. Використання інформаційних технологій в публічному адмініструванні: досвід України та європейські орієнтири. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. URL: http://www.dy.nauka.com.ua/pdf/6_2018/39.pdf
6. Стратегія розвитку прокуратури на 2021–2023 рр., затверджена наказом Генерального прокурора від 16 жовтня 2020 р. № 489. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/iord?_m=publications&t=rec&id=262782
7. Колотило О. Правове регулювання електронного кримінального провадження. *Юридична газета online*. 27 квітня 2020 р. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/kriminalne-pravo-ta-proces/pravove-regulyuvannya-elektronnogo-kriminalnogo-provadhennya.html>
8. Столітній А.В. Електронне кримінальне провадження на досудовому розслідуванні : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.09. МВС України. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. Дніпро, 2018. 40 с.
9. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо запровадження інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування : Закон України від 01 червня 2021 р. № 1498-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 31. Ст. 253. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1498-20#Text>.

